

Când marea...

Mihai Eminescu

Când marea turbează de valuri împinsă
Și-și scutură coama de spume și vânt,
Când nori-alung ziua din lumea cea plânsă,
Când tunete cânt;

Atunci printre nouri, prin vânt și prin unde
O rază de aur se toarce ușor
Și-n fundul sălbatec al mării pătrunde
Prin vânt și prin nor.

Ce caută raza din ceruri venită,
Din galbena steauă ce-aleargă prin cer,
Ce caută-n mare, în noaptea-i cernită
Und-razele pier?

În fundul cel umed al mării turbate,
În lumea-i noptoașă, în sânu-i de-amar,
Lucește o steauă în piatră schimbată,
În mărgăritar.

E-amantul a stelei ce palidă trece
Și-aruncă prin nori a ei rază de nea,
E-amantul căzut dintre stele, ce rece
În mare murea.